

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 grudnia 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Włoskiej**

(Sprawa C-194/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywy 75/442/EWG i 91/156/EWG — Pojęcie „odpady” — Gleba i kamienie z urobku przeznaczone do ponownego wykorzystania)

(2008/C 51/11)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis, pełnomocnik i adwokat G. Bambara)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I.M. Braguglia, pełnomocnik i adwokat G. Fiengo)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego - Naruszenie art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, str. 39) w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. (Dz.U. L 78, str. 32) — Ustawa krajowa wyłączająca z zakresu zastosowania dyrektywy, glebę i kamienie z urobku przeznaczone do ponownego wykorzystania

Sentencja

- 1) Ponieważ art. 10 ustawy nr 93 stanowiącej przepisy w zakresie środowiska z dnia 23 marca 2001 r. oraz art. 1 ust. 17 i 19 ustawy nr 443 określającej zadania rządu w zakresie infrastruktury i zakładów produkcyjnych o strategicznym znaczeniu, jak również inne działania w zakresie ponownego podjęcia działalności produkcyjnej, z dnia 21 grudnia 2001 r. wyłączają glebę i kamienie z urobku przeznaczone do ponownego wykorzystania do ponownego zasypywania, wypełniania, nasypywania i rozkruszania, z wyjątkiem materiałów pochodzących z terenów zanieczyszczonych lub obszarów po melioracji o poziomie zanieczyszczenia przekraczającym limity określone w obowiązujących przepisach, z zakresu stosowania przepisów krajowych w dziedzinie odpadów, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 23.7.2005.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 grudnia 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Włoskiej**

(Sprawa C-195/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywy 75/442/EWG i 91/156/EWG — Pojęcie „odpady” — Pozostałości żywności pochodzące z przemysłu rolno-spożywczego przeznaczone na paszę — Resztki pochodzące z gastronomii przeznaczone dla schronisk dla zwierząt domowych)

(2008/C 51/12)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis, pełnomocnik i adwokat G. Bambara)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I.M. Braguglia, pełnomocnik i adwokat G. Fiengo)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, str. 39) w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. (Dz.U. L 78, str. 32) — Ustawa krajowa wyłączająca niektóre odpady z zakresu zastosowania dyrektywy

Sentencja

- 1) Republika Włoska,
 - ustanawiając obowiązujące na terytorium całego kraju wytyczne, ujęte w szczególności w okólniku ministra środowiska w sprawie wyjaśnień interpretacyjnych dotyczących pojęcia odpadów z dnia 28 czerwca 1999 r. oraz w komunikacie ministra zdrowia formułującym wytyczne dotyczące wymogów higieniczno-sanitarnych dotyczących wykorzystania w produkcji pasz, materiałów i produktów ubocznych pochodzących z produkcji lub handlu w przemyśle rolno-spożywczym z dnia 22 lipca 2002 r., które wyłączają z zakresu stosowania przepisów o odpadach pozostałości żywności pochodzące z przemysłu rolno-spożywczego przeznaczone do produkcji pasz oraz

- wyłączając na mocy art. 23 ustawy nr 179/2002 stanowiącej przepisy w dziedzinie środowiska z dnia 31 lipca 2002 r. z zakresu stosowania przepisów o odpadach resztki pochodzące z gastronomii, będące wynikiem przygotowania wszelkiego typu posiłków o stałej konsystencji, gotowanych lub surowych, nieprzekazane sieciom zaopatrzeniowym i przeznaczone dla schronisk dla zwierząt domowych,

Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r.

- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 182 z 23.7.2005.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 grudnia 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Włoskiej**

(Sprawa C-263/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywy 75/442/EWG i 91/156/EWG — Pojęcie „odpadów” — Substancje lub przedmioty przeznaczone do unieszkodliwienia lub odzyskania — Pozostałości z produkcji, które mogą być ponownie wykorzystane)

(2008/C 51/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis i L. Cimaglia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I.M. Bragaglia, pełnomocnik, i G. Fiengo, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194 str.39), zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. (Dz.U. L 78 str. 32) — Ustawa krajowa wykluczająca z zakresu zastosowania dyrektywy określone substancje lub przedmioty przeznaczone do operacji unieszkodliwienia lub odzyskiwania oraz niektóre odpady produkcyjne, które ich posiadacz usuwa lub zamierza usunąć

Sentencja

- 1) Ustanawiając oraz utrzymując w mocy art. 14 dekretu-ustawy nr 138 z dnia 8 lipca 2002 r. w sprawie pilnych środków w zakresie podatków, prywatyzacji oraz dyscypliny wydatków farmaceutycznych a także wsparcia dla gospodarki obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania, który stał się po zmianach ustawą nr 178 z dnia 8 sierpnia 2002 r., który wyklucza z zakresu stosowania dekretu z mocą ustawy nr 22 z dnia 5 lutego 1997 r. w sprawie wdrożenia dyrektyw 91/156/EWG w sprawie odpadów, 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych i 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych po pierwsze substancje, materiały lub towary przeznaczone do operacji unieszkodliwiania lub odzyskiwania, które nie są w sposób wyraźny wymienione w załącznikach B i C do tego dekretu, i po drugie substancje lub materiały, które stanowią pozostałości z produkcji, a które ich posiadacz zamierza usunąć lub do których usunięcia został zobowiązany, w przypadku gdy mogą one być i są ponownie wykorzystane w cyklu produkcyjnym lub konsumpcyjnym bez poddania ich wcześniejszej obróbce i bez powodowania szkód środowiskowych czy też po poddaniu ich wcześniejszej obróbce, gdy nie chodzi o jedną z operacji odzyskiwania wymienionych w załączniku C do tego dekretu, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciężącym na niej na mocy art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, str. 39) zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. i decyzją Komisji 96/350/WE z dnia 24 maja 1996 r.

- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 217 z 3.9.2005 r.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 grudnia 2007 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Minister
voor Vreemdelingenzaken en Integratie przeciwko R.N.G.
Eind**

(Sprawa C-291/05) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Pracownicy — Prawo pobytu członka rodziny obywatela państwa trzeciego — Powrót pracownika do państwa, którego jest obywatelem — Obowiązek przyznania prawa pobytu członkowi rodziny ciężący na państwie pochodzenia pracownika — Istnienie takiego obowiązku w przypadku braku wykonywania rzeczywistej i efektywnej działalności przez tego pracownika)

(2008/C 51/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State